

valgt i en Kreds, uden at han i første eller dog i anden Omgang har faaet Flertallet af de paa Kandidaterne afgivne Stemmer.

Flertallet foreslaar en Række Ændringer til Lovforslagets Bestemmelser om Landstingsvalgene. Flertallet har været meget betænkeligt ved de overmaade store Forsamlinger af Valgmænd, der vilde følge af Forslagets Bestemmelser. Paa den anden Side kunde det ikke gaa til en Indskrænkning af Tallet (3 Valgmænd for Valgmandskredse med indtil 875 Indbyggere og yderligere en Valgmand for hvert paabegyndt Antal af 350 Indbyggere), da dette betyder en Indskrænkning i Forholdstalsvalgmaadens Virkning. Det foreslaar derfor at indskyde et tidligere foreslaaet Mellemed, Sendemænd. Overfor disse, der efter Flertallets Forslag samles indenfor den enkelte Folketingskreds for at vælge Valgmænd, har det mindre Betydning, om Antallet bliver ret stort, og der er derfor her en Lejlighed til at give Mindretallene en større Indflydelse, end de vilde kunne faa ved de direkte Valg af Valgmænd. Naar Flertallet foreslaar, at der i en Kommune vælges 4 Sendemænd for indtil 700 Indbyggere og yderligere 1 for hvert paabegyndt Antal af 200 Indbyggere, vil der her være Adgang for ethvert Mindretal af blot nogenlunde Størrelse til at blive repræsenteret. Sendemændene vælger Valgmænd i et Antal af 1 for hver 6 Sendemænd. Ved Valget af Valgmænd anvendes ikke den ved Kommunalvalgene anvendte D'Hondtske Metode, der har en Tendens til at begunstige Flertallet, men der deles med de ulige Tal (paa det nærmeste lig med „højeste Brøks Metode“), hvis Tendens er en Begunstigelse af Mindretallene. Flertallet har saaledes ved sine Ændringsforslag til dette Omraade søgt dels at undgaa de overmaade store Valgforsamlinger ved Landstingsvalgene, der i flere Henseender vilde medføre store Ulemper — efter Flertallets Forslag vil der komme ca. 50 Valgmænd pr. Landstingsmand eller omtrent det samme Forhold som nu udenfor København —, dels samtidig at] aabne Adgang for

Mindretallene til i videst Udstrækning at kunne gøre sig gældende gennem Forholdstalsvalgmaaden. Efter samme Hensyn foreslaar Flertallet Lovforslagets Bestemmelse om selve Landstingsmændenes Valg efter den D'Hondtske Metode ændret, saaledes at Valget foregaar væsentlig paa samme Maade som nu efter den modificerede Andræske Metode. Den foreslaaede Indskrænkning i Tallet paa Valgmænd muliggør dette.

De øvrige af Flertallet stillede Ændringsforslag er i de fleste Tilfælde en Følge af Hovedforslagene og udkræver ingen nærmere Omtale.

Et *Mindretal* (Bramsen, Holstein-Holsteinborg; Johnsen, Nordby, Piper, Niels Rasmussen og Rottbøll) har ikke kunnet slutte sig til Lovforslaget ej heller til de af Flertallet foreslaaede Ændringer.

Det forelagte Lovforslag hviler paa den Forudsætning, at det af Grundlovs-partierne formede Grundlovsforslag bliver til Lov, men det fører ikke den *lige Valgret*, som angives at være Grundlaget for denne, ud i Livet.

Oprettelsen af de 120 Folketingskredse med kun 20 Suppleringsmandater vil ikke tilnærmelsesvis være i Stand til at tilvejebringe en retfærdig Repræsentation i Forhold til Partiernes Styrke, og Valget af to Folketingsmænd i en Sjettedel af Kredsene vil forøge Skyggesiderne ved Valg i Enmandskredse, medens man tværtimod skulde se at komme bort fra Varetagelsen af de snævreste Kredsinteresser.

De 20 Suppleringsmandater er nærmest at betragte som en Affindelsessum, man kaster til Mindretallene for at afværge alt for højrostedede Klager, medens man i øvrigt beholder den nuværende uretfærdige Valgmaade, der snart yderligere vil forværres ved Folkemængdens ulige Vækst i de forskellige Kredse.

Virkningen af Suppleringsmandaterne er yderligere forringet, ved at disse ikke kan forskydes derhen, hvor der er Trang til dem, fordi de i Forslaget fordeles til de